

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 18 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, declarat de inculpatul

***Greco Dmitrii Iurii**, născut la
21 decembrie 1988, originar și locuitor al s. Petrești, r-
nul Ungheni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 06.08.2015 – 18.03.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.04.2016 – 18.05.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>18.07.2016 – 26.10.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 18 martie 2016, Greco Dmitrii a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, și în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 18 martie 2016, deducându-se durata aflării în arest preventiv din 30 iunie 2015 până la 18 martie 2016.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Șișcanu Silvia prejudiciul moral în mărime de 7000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șișcanu Silvia privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond, a constatat că la 29 iunie 2015, orele 00.15, inculpatul Grecu D., din motive huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, în participație simplă cu alte două persoane, având motiv de răzbunare, după un plan bine chibzuit și cu repartizarea rolurilor, având toți trei o înțelegere prealabilă de a-i cauza vătămări corporale lui Șișcanu R., au intrat în ograda lui Nemțanu V., din s. Petrești, r-nul Ungheni și, în timp ce acolo se afla Șișcanu R. care dormea, cu o coadă de hârleț și cu o ștachetă, i-au aplicat lui Șișcanu R. multiple lovituri peste toată suprafața corpului, iar inculpatul Grecu D. i-a aplicat și câteva lovituri cu picioarele în regiunea abdomenului.

Astfel, inculpatul Grecu D., potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 105 din 06.07.2015, i-a cauzat lui Șișcanu R. fracturi costale fără lezarea pleurei parietale, ce se califică ca vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina parțial, declarând că Daraban I. i-a aplicat lovituri lui Șișcanu R. cu o coadă de hârleț, iar el i-a aplicat lui Șișcanu R. doar două lovituri cu piciorul stâng în regiunea picioarelor.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, martorul Daraban I. a indicat că l-a lovit pe Șișcanu R. cu o coadă de hârleț peste tot corpul. Grecu D. la fel i-a aplicat lovituri lui Șișcanu R.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 537 din 20.07.2015, în spălătura din urmele de pe respectiva coadă de hârleț, a fost găsit sânge de om, ce aparține lui Șișcanu R.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 174 din 21.07.2015, la Șișcanu R. au fost depistate leziuni în regiunea cutiei toracice și anume: excoriații la hemitorace pe stânga, echimoze la hemitorace pe stânga și pe dreapta și fracturi ale coastei VI din dreapta și a coastelor II – V din stânga.

Echimozele liniare de pe partea anterioară stângă a cutiei toracice și fracturile coastelor II – V pe o singură linie anatomică au putut să se formeze în urma acțiunii unui corp contondent bont ce avea formă cilindrică, așa particularități constructive posedă și coada de hârleț, prezentată și nu este exclus cauzarea lor cu coada de hârleț. Restul leziunilor corporale depistate la examinarea cadavrului au putut fi cauzate în urma loviturilor cu corpuri contondente bonte cum ar fi pumni, picioare, bucată de ștachetă și coadă de hârleț.

Instanța a statuat că, înțelegerea prealabilă a celor trei a fost de a-i cauza leziuni corporale lui Șișcanu R. Totodată, inculpatul a recunoscut că a intrat în domiciliul lui Nemțanu V., unde i-a aplicat 2 lovituri lui Șișcanu R. Cu toate că el posibil nu a cauzat leziuni medii decedatului, însă inculpatul Grecu D. a îndeplinit o parte a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal și anume a

intrat în domiciliu pentru a asigura paza lui Daraban I., ca în cazul în care va interveni cineva în conflictul dintre Daraban I. și Șișcanu R., să înlăture celelalte persoane, ce se aflau la domiciliu. Mai mult, și el i-a aplicat lovituri decedatului. Chiar dacă stătea la pândă pentru a-i anunța pe coautori că se apropie vreo persoană care ar fi putut vedea incidentul, el a îndeplinit cu mult mai multe acțiuni ale laturii obiective. Inculpatul și-a dat seama de caracterul leziunilor corporale ce vor fi cauzate lui Șișcanu R., or el a observat că Daraban I. avea o coadă de hârleț în mână și cu ea era posibil de a cauza leziuni chiar și până la deces, admitând crearea acestor leziuni.

Când a intrat în domiciliul lui Șișcanu R., inculpatul a văzut la Daraban I. o coadă de hârleț și la Savciuc A. o ștachetă, admitând faptul aplicării leziunilor corporale cu aceste obiecte, acestea fiind pregătite din timp pentru comiterea infracțiunilor imputate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca vătămare intenționată medie a integrității corporale sau sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu au provocat urmările prevăzute la art. 151, urmată de o dereglare a sănătății de lungă durată, de două sau mai multe persoane, și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, de două sau mai multe persoane cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61,75 Cod penal, că infracțiunile comise de inculpat sunt grave, că lipsesc circumstanțele atenuante și agravante pe caz, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

3. Avocatul Mihail Raileanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

Apelantul a invocat, că expunerea în sentință este una contradictorie, iar calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, este una incorectă, or, s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul nu a aplicat și nu a încercat să aplice careva obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale. Faptul că Daraban I. și Savciuc A. au aplicat lovituri cu anumite obiecte, nu este temei de a-i incrimina și inculpatului infracțiunea de huliganism agravat, comis de două sau mai multe persoane, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, deoarece alte persoane nu sunt învinuite de comiterea huliganismului.

Este neîntemeiată și calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 152 alin. (2) Cod penal, or faptul că inculpatul a aplicat și el unele lovituri, se conțin doar în declarațiile lui și în declarațiile lui Daraban I., care cu toate că a recunoscut că a aplicat două lovituri ușoare victimei în regiunea picioarelor, conform raportului de expertiză medico-legală careva vătămări corporale în regiunea picioarelor nu au fost depistate, însă inculpatului i se incriminează cauzarea leziunilor care au fost depistate în regiunea coastelor, motivând prin aceea că, odată ce nu sunt leziuni în

regiunea picioarelor, acesta oricum a cauzat careva leziuni corporale medii, presupunându-se că ar fi cauzat leziunile corporale medii stabilite lui Șișcanu R.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

Apelantul a invocat, că la săvârșirea infracțiunilor incriminate poartă și el o vină, însă nu în măsura stabilită, iar la aplicarea pedepsei, instanța nu a luat în considerare faptul că anterior nu a fost condamnat, este caracterizat pozitiv și are familie. Astfel, pedeapsa stabilită este prea mare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, apelurile a fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a respectat normele legislației procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale, cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce.

Vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume: procesul verbal din 09.07.2015 de verificare a declarațiilor învinuitului Grecu D. la locul faptei cu planșa fotografică anexată la ei, din conținutul cărui rezultă recunoașterea participăției la maltratarea lui Șișcanu R., prin aplicarea loviturilor cu picioarele; raportul de expertiză medico-legală nr. 537 din 20.07.2015 a corpurilor delictive potrivit cărui, în spălătura din urmele de pe coada de hârleț, ridicată din stuful de pe malul iazului din s. Petrești, r-nul Ungheni, a fost găsit sânge de om, la determinarea apartenenței de grupă a cărui au fost depistați antigeni A și H ce-i aparțin pătimitului Șișcanu R.; raportul de expertiză medico-legală din 21.07.2015 a corpurilor delictive, potrivit cărui leziunile corporale depistate la cadavru, au fost cauzate cu aplicarea loviturilor cu ștacheta, neexcluzându-se posibilitatea apariției lor în urma căderii accelerate a corpului pe spate și lovirii cu partea occipital dreapta a capului pe o suprafață plată contondentă boantă; echimozele liniare pe partea anterioară a cutiei toracice și fracturile coastelor II-V pe o singură linie anatomică fiind produse în urma acțiunii unui corp contondent bont ce avea forma cilindrică cum este coada de hârleț, restul leziunilor sunt urmare a loviturilor cum ar fi pumni, picioare, bucată de ștachetă și coadă de hârleț; declarațiile depuse de către Daraban I., cauza penală în privința cărui a fost disjungată, fiind examinată în procedură specială, care și-a păstrat în tot declarațiile de recunoaștere a vinovăției depuse de el în calitate de inculpat, afirmând, că le-a comunicat persoanelor cu care a servit alcool, că pleacă în gospodăria lui Nemțanu pentru a se răfui cu Șișcanu, luând în acest scop și o bătă din lemn, ceilalți urmându-l, în timpul maltratării ultimului, i-a părut că și Grecu Dmitrii îl lovea.

Astfel, din probele expuse, rezultă caracterul infracțional al faptei comise de către inculpat, iar nerecunoașterea de către el a vinovăției nu este altceva decât o tentativă de evitare a răspunderii și pedepsei penale. Or, probele descrise mai sus, nu lasă nici o îndoială referitor la comiterea faptelor de către inculpat.

Comportamentul de care a dat dovadă inculpatul în noaptea de 29.06.2015, manifestat prin însoțirea fără nici un temei a lui Daraban I. la domiciliul lui Nemțanu, unde acesta intenționa să se răzbune cu Șișcanu R. prin maltratare și înțelegându-i caracterul intenționat a acțiunilor întreprinse, inclusiv prin folosirea obiectelor pentru cauzarea vătămarilor integrității corporale, acționând pe timp de noapte, prin surprindere și pătrundere pe teritoriul privat al altei persoane, cu conștientizarea caracterului obraznic al acțiunilor sale prin încălcarea liniștii cetățenilor, denotă cu certitudine acțiunile huliganice întreprinse de el, determină corectitudinea încadrării acțiunilor lui la art. 287 alin (3) Cod penal. Or, după cum a reținut și instanța de fond, zgomotul maltratării lui Șișcanu R., a speriat-o pe Nemțanu O., cauzându-i sentimente de frică și nesiguranță, încălcându-i în acest mod liniștea habituală, chiar dacă nu a avut loc în public. Or, însăși faptul conștientizării de către inculpat, că acțiunile întreprinse de ei într-o gospodărie străină, pot fi observate de alte persoane, deja denotă caracterul prejudiciabil al faptei comise și intenția de huliganism cu care a acționat în acest sens prin impunere și neobrăzare.

Totodată, acțiunile cu caracter violent aplicate de către inculpat în privința lui Șișcanu R., cu cauzare de vătămări corporale medii, ce nu se încadrează în elementele constitutive ale huliganismului, formează o componentă separată prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, în prezența agravantei „comise de două persoane”, or la maltratarea acestuia au participat și alte persoane în privința cărora cauza a fost disjungată în procedură separată.

Probele administrate pe caz, inclusiv rapoartele de expertiză medico-legală a cadavrului, confirmă că majoritatea preponderentă a leziunilor corporale, au fost depistate în regiunea capului și respectiv a feții, precum și la torace și abdomen, fiind cauzate cu corpuri dure contondente cu suprafața limitată, și dacă cele din regiunea capului posibil cu obiectul din lemn ce-l purta Daraban I., apoi cele din regiunea abdomenului puteau fi cauzate cu piciorul și cu pumnul.

Totodată, lipsa cărorva vătămări corporale în regiunea picioarelor victimei denotă, că versiunea formulată de inculpat referitor la aplicarea loviturilor anume în această zonă este una declarativă.

Dimpotrivă, în raport cu mesajul ridicat de la Daraban I. precum și depozițiile depuse de ei în instanța de fond, relevă intervenirea lui în maltratarea victimei, prin cauzarea intenționată a vătămarilor corporale medii din regiunea abdomenului.

Respectiv, probele administrate în prezenta cauză denotă, că inculpatul a îndeplinit o parte a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, manifestată prin asigurarea pazei în momentul conflictului dintre

Daraban I. și Șișcanu R., având ca scop anunțarea din timp pe ceilalți coautori, în cazul în care vor interveni alte persoane, conștientizând caracterul leziunilor corporale ce pot fi cauzate victimei prin punerea în aplicare a diferitor obiecte, inclusiv coada de hârleț pe care o purta Daraban I.

Aceste împrejurări ale cauzei, fac ca solicitarea apărării referitor la achitarea inculpatului de sub învinuirea adusă, să fie una nefondată, argumentele expuse în acest sens rămânând a fi declarative și în contradicție cu aspectele de drept menționate mai sus. Or, neaplicarea personal de către inculpat a loviturilor cu coada de hârleț și că acest obiect nu e special adaptat pentru cauzare de vătămări corporale, nu constituie temei de achitare, în situația în care inculpatul a participat concomitent cu alte persoane la maltratarea victimei, din intenții huliganice și prin aplicarea acestor obiecte.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a dat deplină eficacitate prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ce se referă la scopul pe care îl urmărește pedeapsa, privind restabilirea echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea săvârșirii de către el a altor fapte penale. Totodată, instanța a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil a faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul nerecunoașterii vinei și lipsei unei căințe sincere. Nu în ultimul rând, instanța a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului, ce este la prima abatere de lege, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, nefiind înregistrare careva plângeri referitor la comportamentul acestuia.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a indicat că potrivit probelor ce se conțin în cauza penală, acțiunile sale se încadrează în prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal, dar nu se încadrează și în prevederile art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Situația lui familială este una critică, având la întreținere soția și un copil minor, iar în situația în care el execută pedeapsa cu închisoare, familia a rămas fără sursă de întreținere și existență.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziilor contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale și pedeapsa aplicată acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului și a martorului Daraban I., procesul verbal din 09.07.2015 de verificare a declarațiilor învinuitului Grecu D. la locul faptei, cu planșa fotografică anexată, din conținutul cărui rezultă recunoașterea participației lui la maltratarea părții vătămate prin aplicarea loviturilor cu picioarele; raportul de expertiză medico-legală nr. 537 din 20.07.2015 a corpurilor delictive potrivit cărui, în spălătura din urmele de pe coada de hârleț a fost găsit sânge de om, ce-i aparțin pătimitului; raportul de expertiză medico-legală din 21.07.2015 a corpurilor delictive, potrivit cărui leziunile corporale depistate la cadavru, au fost cauzate cu aplicarea loviturilor cu ștacheta, neexcluzându-se posibilitatea apariției lor în urma căderii accelerate a corpului pe spate și lovirii cu partea occipital dreapta a capului pe o suprafață plată contondentă boantă; echimozele liniare pe partea anterioară a cutiei toracice și fracturile coastelor II-V pe o singură linie anatomică fiind produse în urma acțiunii unui corp contondent bont ce avea forma cilindrică cum este coada de hârleț, restul leziunilor sunt urmare a loviturilor cum ar fi pumni, picioare, bucată de ștachetă și coadă de hârleț; declarațiile depuse de către Daraban I., cauza penală în privința

cărui a fost disjungată, fiind examinată în procedură specială, care și-a păstrat în tot declarațiile de recunoaștere a vinovăției depuse de el în calitate de inculpat, afirmând, că le-a comunicat persoanelor cu care a servit alcool, că pleacă în gospodăria lui Nemțanu pentru a se răfui cu Șișcanu R., luând în acest scop și o bătă din lemn, ceilalți urmându-l, în timpul maltratării și Grecu D. îl lovea, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

Astfel, probele administrate, inclusiv cele nominalizate supra, dovedesc cu concludență că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, de două sau mai multe persoane cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, și infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod Penal, ca vătămare intenționată medie a integrității corporale sau sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu au provocat urmările prevăzute la art. 151, urmată de o dereglare a sănătății de lungă durată, de două sau mai multe persoane

Or, acțiunile cu caracter violent aplicate de către inculpat în privința lui Șișcanu R., cu cauzare de vătămări corporale medii, ce nu se încadrează în elementele constitutive ale huliganismului, formează o componentă separată prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, în prezența agravantei „comise de două persoane”, la maltratarea acestuia participând și alte persoane în privința cărora cauza a fost disjungată în procedură separată.

La stabilirea pedepsei, instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua

motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică corectă, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Grecu Dmitrii Iurii împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2016, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 noiembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco